



Ebenezer Erskine

## Een lamp toegericht voor Gods Gezalfde

(1<sup>e</sup> preek)

*Psalm 132 vs 17 - Ik heb voor Mijn Gezalfde een lamp toegericht.*

Ik zal geen tijd doorbrengen met diep op de woorden in te gaan. Er zijn uitleggers, die denken, dat deze Psalm door Salomo is geschreven bij gelegenheid van het opdragen van de tempel aan God. Het eerste deel van de Psalm, namelijk, van het begin tot het 10<sup>e</sup> vers, bestaat uit smeekbeden. Het tweede deel, van vers 11 tot het einde, bestaat uit een bundel grote en dierbare beloften, die betrekking hebben op David en zijn geslacht in het voorbeeld, maar voornamelijk en als haar eind op Christus en Zijn gemeente onder het Nieuwe Testament in het tegenbeeld.

God belooft,

- (1) Zijn woonplaats te vestigen in Zijn gemeente: (vers 13, 14) "Want de Heere heeft Sion verkoren, Hij heeft het begeerd tot Zijn woonplaats, zeggende; Dit is Mijn rust tot in eeuwigheid, hier zal Ik wonen, want Ik heb ze begeerd." Gods genadige tegenwoordigheid in zijn Kerk en onder Zijn volk, maakt haar de volkomenheid van de schoonheid en de lof van de ganse aarde.
- (2) Hij belooft de kost, die Hij voor hen bereidt te zegenen: (vers 15) "Ik zal hun kost rijkelijk zegenen; hun nooddructigen zal Ik met brood verzadigen." Hij zal naar Zijn rijkdom vervullen al hun nooddruct, in heerlijkheid door Christus Jezus. Hij zal hen spijzigen met het manna, dat verborgen is.
- (3) Hij belooft hun getrouwe en voorspoedige dienaars te zenden: (vers 16) "En hun priesters zal ik met heil bekleden." De leraars worden dan met heil bekleed, wanneer zij door de kracht Gods die op hen en hun bediening rust, de gelukkige instrumenten zijn waardoor velen tot Christus worden gebracht, in Wie zij verlossing van zonde en toorn vinden; en wanneer de arm des Heeren wordt geopenbaard, dan zijn de dienstknechten van Christus en alle ware gelovigen van blijdschap vrolijk.
- (4) Hij belooft, dat, hoe laag de zaak van Christus ook mag zinken, al gelijk zij, evenals Hijzelf, op een wortel in een dorre aarde, die nochtans, als een boom, die goed ingeworteld is, hoe dat hij ook door mensen en de duivel gesnoeid en behouwen is, weer zal uitspruiten, gelijk het eerste deel van ons tekstvers luidt: "Daar zal Ik David een hoorn doen uitspruiten. Dit betekent: Ik zal in de volheid des tijd uit de afgehouden tronk van het geslacht Davids een heerlijke en vermaarde Koning doen voortkomen. Christus is de voornaamste Spruit uit die boom; en alle gelovigen zijn uitspruitsels uit die Spruit.
- (5) Hij belooft, dat de lamp van het Evangelielicht steeds in Zijn ware Kerk zal schijnen, tot openbaring van de heerlijkheid van Christus: Ik heb Mijn Gezalfde een lamp toegericht.

Merkt hier op:

- (1.) De naam, die Christus door God Zijn Vader wordt gegeven; *Hij is Mijn Gezalfde*. Hoewel Hij veracht en van de mensen verworpen is: hoewel een ongelovige wereld geen gedaante noch heerlijkheid in Hem ziet, waarom zij Hem zou begeren, nochtans erken Ik Hem, en Ik noem Hem Mijn Gezalfde, de Profeet, Priester en Koning van Mijn Kerk: (Psalm 89:21, 22) "Ik heb David Mijn knecht gevonden; met Mijn heilige olie heb Ik Hem gezalfd. Met welke Mijn hand vast blijven zal; ook zal Hem Mijn arm versterken."
- (2.) Het voorname middel, dat God heeft ingesteld om de heerlijkheid van Christus aan een verloren wereld te openbaren: Hij heeft een lamp toegericht voor Zijn Gezalfde. Een lamp dient om de mensen licht te geven in de duisternis van de nacht; zo ook is het Woord van God, in het bijzonder het Evangelie, een licht schijnende in een duistere plaats, totdat de dag van de heerlijkheid aanbreekt, wanneer de Heere God en het Lam tot in alle eeuwigheid het licht van de verlostten zullen zijn.
- (3.) Op Wiens gezag deze lamp is aangestoken en door deze donkere wereld wordt gedragen: zij is door God toegericht, en op Zijn bevel prediken wij, en verspreiden het licht van het Evangelie.

Merkt op, *"Dat de bedeling van het eeuwig Evangelie een lamp is, die God heeft toegericht om de heerlijkheid van Christus te openbaren aan een verloren wereld, die in de duisternis ligt."*

In het verhandelen van deze leer zal ik met Gods hulp de volgende wijze volgen:

- I. Eerst zal ik een weinig spreken over Christus als de Gezalfde van God.
- II. Over de lamp, die voor Hem is toegericht.
- III. Over de toerichting van deze lamp.
- IV. Enige redenen noemen waarom God hem heeft toegericht.
- V. Toepassing maken.

I. Het eerste punt is, dat ik een weinig zal spreken over de Gezalfde van God: (Psalm 45:8) "Daarom heeft U, o God Uw God gezalfd met vreugdeolie boven uw medegenoten" Zijn Naam is dan ook in het Hebreeuws Messias, en in het Grieks Christus, welke beide namen eigenlijk betekenen: De Gezalfde Gods. Deze aanstelling houdt in,

1. Dat Hij een Verlosser en Zaligmaker van Gods verkiezing is, want niemand werd onder de wet tot enig ambt gezalfd, dan die daartoe van God was aangewezen en uitverkoren. Zo een was Christus: (Jes. 42:1) "Ziet Mijn Knecht, Die Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Dewelke Mijn ziel een welbehagen heeft: Ik heb Mijn Geest op Hem gegeven, Hij zal het recht den heidenen voortbrengen."

2. Deze aanstelling geeft ook te kennen, dat Hij geroepen was, de Geroepene en Gezondene van God: (Jes.47:6) "Ik, de Heere, heb U geroepen." Hij nam Zichzelf die eer niet aan, maar was "van God geroepen, gelijkterwijs als Aäron." Wanneer het geloof Hem omhelst, heeft het dit in het oog, het merkt Hem aan als de van God Gezondene.

3. Deze aanstelling sluit ook in, dat Hij als de grote Profeet, Priester en Koning van Zijn Kerk met Zijn ambten bekleed is. Hij werd met grote plechtigheid met Zijn ambten bekleed; de plechtigheid van een besluit: (Psalm 2:7) "Ik zal van het besluit verhalen"; de plechtigheid van een eed: (Psalm 105:4) "De Heere heeft gezworen en het zal Hem niet berouwen, Gij zijt Priester in eeuwigheid naar de ordening van Melchizédek"; ja, met de plechtigheid van een openlijke en hoorbare bekendmaking van de hoogwaardige heerlijkheid, toen de hemelen geopend werden, en de Geest op Hem neerdaalde in de gelijkenis van een duif.

4. Deze aanstelling betekent tevens, dat Hij, door een uitstorting van de Heilige Geest zonder mate, tot Zijn werk bekwaam gemaakt en toegerust is: "Genade is uitgestort in Zijn lippen." Tweeërlei genade is Christus als Middelaar gegeven, namelijk:

- (1.) De genade van persoonlijke vereniging, wanneer de menselijke natuur, bestaande in een waarachtig lichaam en een redelijke ziel, in de Persoon van de eeuwige Zoon van God is opgenomen, dat de grote verborgenheid van de godzaligheid is.
- (2.) Hem werd een geschapen hebbelijke volheid van genade verleend voor de uitvoering van Zijn middelaarswerk, en tot nut van Zijn verborgen lichaam: "Hij heeft gaven genomen voor de mensen, opdat wij uit Zijn volheid zouden ontvangen, ook genade voor genade." Zo ziet u wat in de zalving van Christus is inbegrepen.

Tot verdere opheldering van deze zalving dient;

1. Dat Christus en al Zijn leden, alle gelovigen, met dezelfde olie van de Geest gezalfd zijn, hoewel in een zeer verschillende mate. Hij is met die olie gezalfd boven Zijn medegenoten; Hij ontving de Geest niet met mate. "Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou." Onze zalving is maar een druppel in vergelijking met de Oceaan; nochtans is het met dezelfde Geest; "want die de Heere aanhangt, is één Geest met Hem." Gelijk het dezelfde menselijke ziel is, die in het hoofd en in de leden van het natuurlijk lichaam is, zo is het ook één en dezelfde Geest, Die in het Hoofd en in de leden van het verborgen lichaam is. Hij is (Kol. 2:19) "het Hoofd, uit hetwelk het gehele lichaam door samenvoegselen en samenbindingen voorzien en samengevoegd zijnde, opwast met Goddelijke wasdom."

2. De zalving van Christus was trapsgewijze, overeenkomstig de verschillende trappen of vorderingen in Zijn werk. Hij nam toe in wijsheid, en in grootte, en in genade, bij God en de mensen (Luk. 2:52). Deze zalving begon bij het eerste ogenblik van de vereniging van de goddelijke en de menselijke natuur. Hem werd een grote mate van de Geest en de gaven van de Heilige Geest geschonken bij Zijn doop; een nog grotere mate bij Zijn dood, toen Hij "door de eeuwige Geest Zichzelf onstraffelijk heeft opgeofferd" (Hebr. 9:14): en een nog grotere mate werd over Hem uitgestort bij Zijn opstanding, toen Hij "krachtiglijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar de Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden;" en toen Hij opvoer in de hoogte, stortte Hij de Geest uit als een geweldig gedreven wind.

3. De zalving van Christus strekt zich uit tot al Zijn ambten, Profeet, Priester, en Koning. Als Profeet zegt Hij van zichzelf: (Jes. 61:1) "De Geest des Heeren HEEREN is op Mij, omdat de Heere mij gezalfd heeft, om een blijde boodschap te brengen de zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om de gevangenen vrijheid uit te roepen, en de gebondenen opening der gevangenis." Hij is een gezalfde Priester: de menselijke natuur, die geheiligd was, werd als het ware welriekend gemaakt met de vreugde olie, die haar een lieflijke reuk maakte voor God door de eeuwige Geest. (Ef. 5:2) "Hij heeft Zich voor ons overgegeven tot een offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk." Deze zalving spreidt zich ook over Hem als Koning uit: (Hebr. 1:8, 9) "Maar tot de Zoon zegt Hij: Uw troon, o God, is in alle eeuwigheid; de scepter Uws koninkrijks is een rechte scepter. Daarom heeft U, o God, Uw God gezalfd met olie der vreugde boven Uw medegenoten. En, (Psalm 2:6) "Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion, de berg Mijner heiligheid."

4. Ik zal over dit punt alleen nog zeggen, dat Christus Zelf, en al Zijn gaven, genaden, en hoedanigheden, toegericht zijn tot nut van ons, die zondaren zijn uit het geslacht van Adam. "Hij is ons geworden wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing." Hij is Gods gave aan u: "Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de

heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst. Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, Mijn Vader geeft u dat ware brood uit de hemel. God heeft zijn eniggeboren Zoon in de wereld gezonden, opdat wij zouden leven door Hem. Hierin is de liefde." Laat daarom iedere verloren zondaar tot Hem komen, deze gezalfde Zaligmaker aannemen, en van Hem gebruik maken. Neemt de raad van Christus aan Laodicéa aan, want dezelfde raadgeving komt tot een ieder van u: (Openb. 3:18), "Ik raad u, dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde; en zalft uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt."

II. Ons tweede punt was, dat wij een weinig zullen spreken over de lamp, die God Zijn Gezalfde heeft toegericht.

Ik versta door de lamp het Woord van God, in het bijzonder het Woord der waarheid van het Evangelie. U weet, dat een lamp dient om mensen in de duisternis licht te geven, om hen hun weg te doen zien. Het gehele menselijk geslacht is sedert de val in duisternis, ja duisternis zelf. Allen zijn van hun weg afgedwaald, en wandelen aan de rand van de hel en het eeuwig verderf. Het Evangelie nu, of het Woord van het geloof dat wij prediken, is als een lamp, door God toegericht, om de kinderen der mensen te ontdekken, hoe zij van de weg zijn afgeraakt, en toont hun die verse en levende weg, die Hij heeft uitgevonden, waardoor zij weer tot God en de heerlijkheid kunnen terugkomen: "Wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is; en gij doet wel dat gij daarop achtgeeft, als op een licht schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlicht, en de morgenster opga in uw harten" (2 Petrus 1:19). De duistere plaats waarvan de apostel spreekt is deze duistere wereld, en het hart van de mens is de duisterste plaats in de wereld. God, Die de Vader der lichten is, heeft Zijn Woord, de Schriften der waarheid, als een lamp of fakkel gegeven, om ons de weg te wijzen, hoe wij God zullen verheerlijken en Hem eeuwig genieten. Wij doen wel, dat wij op dit licht of deze lamp acht geven, evenals David, de man naar Gods hart deed: "Uw woord." zegt hij, "is een lamp voor mijn voet, en een licht voor mijn pad." De lamp van Gods Woord nu werpt tweeërlei licht onder de kinderen der mensen, namelijk een wetslicht en een evangelielicht. Een wetslicht om de zonde en ellende te ontdekken, want "door de wet is de kennis der zonde; de wet is om der overtredingen wil daarbij gesteld. "Ook had ik de begeerlijkheid niet geweten zonde te zijn, indien de wet niet zeide: Gij zult niet begeren. Maar als de wet en het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden, doch ik ben gestorven." Maar er is ook nog een evangelielicht, dat dient om het geneesmiddel te ontdekken. Ik houd het er voor, dat dit voornamelijk in de tekst bedoeld wordt: Ik heb mijn Gezalfde een lamp toegericht. Ik, de eeuwige Heere, heb de prediking en verkondiging van het Evangelie als het grote middel ingesteld om het verloren mensdom tot de kennis te brengen van die "Held, bij Wie Ik hulp besteld heb. Het heeft Gode behaagd door de dwaasheid der prediking zalig te maken, die geloven. Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie allen creaturen."

Aangaande deze lamp van het evangelielicht, die God heeft toegericht tot heerlijkheid van zijn Gezalfde, zal ik, als de tijd het toelaat,

- (1.) Een paar dingen voorstellen.
- (2.) U iets zeggen over enige grote en heerlijke dingen, die daardoor ontdekt worden.
- (3.) Een paar van zijn eigenschappen aanwijzen.

Ten eerste. Ik zal twee of drie dingen omtrent het vooropstellen.

1. Deze lamp werd eerst toegericht in het voornemen van God van eeuwigheid, of in de Raad des vredes, toen het gehele plan van de zaligheid door Christus gelegd werd. (Spr. 8:23-31) "Ik ben van eeuwigheid af gezalft geweest, van de aanvang, van de oudheden der aarde aan; al eer de bergen ingeest waren; Hij had de aarde nog niet gemaakt, noch de velden, noch de aanvang van de stofjes van de wereld. Toen Hij de hemelen bereidde, was Ik daar: toen Hij een cirkel over het vlakke des afgronds beschreef; toen Hij de grondvesten van de aarde stelde, (zegt Christus) toen was Ik een voedsterling bij Hem, spelende in de wereld Zijns aardrijks, en Mijn vermaken zijn met der mensen kinderen."

2. Deze lamp werd eerst in deze benedenwereld aangestoken, terstond na de val in het paradijs; toen zich een donkere en sombere nacht van jammer en ellende over onze eerste ouders uitspreidde, toen begon een lichtstraal door te breken in de eerste belofte (Gen. 3:15) en daarna aan Abraham: "In uw Zaad zullen gezegend worden alle volken der aarde."

3. De lamp van het Evangelie scheen voorbeeldend en profetisch gedurende de gehele tijd van het Oude Testament, voor de komst van Christus in het vlees Zij scheen, als het ware, onder een deksel en alleen onder de Joden. Wat de heidenen betreft, die waren, enkelen onder hen, die bekeerd werden uitgezonderd, vervreemd van het burgerschap Israëls en vreemdelingen van de verbonden der belofte; zij zaten in de duisternis en in het rijk van de schaduw des doods.

4. Na de komst van Christus in het vlees, en Zijn opstanding en hemelvaart, werd de lamp van het licht van het Evangelie helderder, en werd het licht meer algemeen en uitgebreid. Het voorhangsel van schaduwen, ceremoniën en profetieën werd gescheurd en op bevel van de eeuwige God werd dit licht onder alle heidenen gebracht, tot gehoorzaamheid van het geloof; Christus van God gegeven zijnde, "een Licht tot verlichting der heidenen en tot zaligheid tot aan het uiterste der aarde."

5. Evangeliedienaars zijn, als het ware, de lampdragers. Hun is door Christus opgedragen het Evangelie te prediken, alle volkeren te onderwijzen. Hun is het woord van de verzoening toevertrouwd, en als de herauten van de grote Koning moeten zij hun stem verheffen als een bazuin, en de zaligheid Gods uitroepen tot aan de einden van de aarde.

Ten tweede. Ik zal u over enige dingen spreken, die bij het licht van de lamp van het Evangelie ontdekt worden. In het algemeen moet u denken, dat alles wat zij ontdekt geheel bovennatuurlijk is; de wereld kon die met al haar wijsheid niet hebben uitgevonden. De ijdele mens zou hier wijs willen zijn, doch hij is zo ontbloeit van evangeliewijsheid als het veulen van een woudezel. De hoogmoedige mensen roemen op hun natuurlijke of verkregen wijsheid, alsof zij daardoor de verborgenheden van de hemel kunnen nasuffelen en ontvouwen, en toch kunnen zij zelfs die, welke geopenbaard zijn, niet verstaan noch aannemen; de dingen, die van de Geest van God zijn, zijn hun dwaasheid. Vandaar, dat Christus zegt: "Ik dank U Vader, Heere der hemel en der aarde, dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en hebt dezelve de kinderkens geopenbaard. Ja Vader, want alzo is geweest het welbehagen voor U."

Ik zal u alleen enkele dingen melden van het vele, dat het Evangelie ontdekt, welke het licht van de natuur nooit kon ontdekt hebben, en die de trotse natuur niet kan aannemen wanneer zij geopenbaard worden.

1. Bij de lamp van het Evangelie wordt dan ontdekt, dat er een Drie-eenheid van Personen is in een God, Vader, Zoon en Heilige Geest, en toch maar één God: (1 Joh. 5:7) "Want drie zijn er, Die getuigen in de hemel, de Vader, het Woord, en de Heilige Geest, en deze drie zijn één." Dit

is zo'n harde leer voor de menselijke rede, dat Arianen, Socinianen en Deïsten, liever de gehele Schriften der waarheid willen verwerpen dan dit aannemen; of, als zij de Schriften erkennen, dan zullen al het mogelijke tewerkstellen om het licht van de Schrift tegen te staan, en Christus Zijn allerhoogste Godheid te ontnemen en Hem onder de geschapen wezens te rangschikken. Er is toch geen wezen, dat tussen de Schepper en een schepsel in staat. Als Christus een schepsel is, dan zou ik willen vragen hoe een schepsel zichzelf kan maken? Aangezien "zonder Hem geen ding is gemaakt, dat gemaakt is" (Joh. 1:3). Ik zeg dan, dat de evangelielamp de verborgenheid van de Drie-eenheid ontdekt, en hoe elke Persoon werkzaam is in het heerlijk werk van onze verlossing.

2. Bij het licht van deze lamp kunnen wij terugzien naar de eeuwigheid die voorbij is, en zien wat God deed voor de grondlegging van de wereld; hoe een Raad des vredes werd gehouden met betrekking tot de herstelling en de zaligheid van gevallen mensen; hoe de Zoon van God, aangeboden hebbende het werk van onze verlossing op Zich te nemen, opdat de verschillende eisen of aanspraken van de goedertierenheid en van de rechtvaardigheid in het zaligmaken van de gevallen mens volkomen zouden worden bevredigd, hartelijk overeenkwam, zeggende: "Zie, Ik kom; Ik heb lust, o Mijn God, om Uw welbehagen te doen." Hij was spelende in de wereld Zijns aardrijks, en Zijn vermakenen zijn met der mensen kinderen Buiten het Evangelie konden de mensen dit nooit geweten hebben; doch de Leeuw, die uit de stam van Juda is, heeft het boek geopend en de grote verborgenheid ontzegeld, en beveelt, dat het tot aan de einden van de aarde verkondigd zal worden.

3. De evangelielamp ontdekt de heerlijke verborgenheid van de vleeswording van de Zoon van God in de volheid des tijds. Ingevolge deze heerlijke verrichting bewonderen en aanbidden de engelen God in onze natuur. (Hebr. 1:6) "Als Hij wederom de Eerstgeborene inbrengt in de wereld, zegt Hij: En dat alle engelen Gods Hem aanbidden."

4. Door de evangelielamp wordt nog een andere verborgenheid ontsloten, namelijk, dat de Zoon van God de plaats van de schuldige zondaar inneemt, door middel waarvan onze ongerechtigheden op Hem gelegd worden. "De Rechtvaardige leed voor de onrechtvaardigen." Hij is de ram, Die in de verwarde struiken vast was, en Die in de plaats van de zondaar geofferd werd. Het zwaard van de gerechtigheid ontwaakt tegen de Man, Die Gods Metgezel is, Die het geen roof geacht heeft Gode evengelijk te zijn. "Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden."

5. Alleen door de lamp van het Evangelie weten wij van een wetvervullende gerechtigheid, die aangebracht is in deze wereld, waar niemand rechtvaardig is, ook niet één. "Zeventig weken zijn bestemd – om de overtreding te sluiten, en om de zonde te verzegelen – en om een eeuwige gerechtigheid aan te brengen" (Dan. 9:24). "Want hetgeen de wet onmogelijk was, omdat zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vlees en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees; opdat het recht van de wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest." (Rom. 8:3, 4 en 10:4). "Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een ieder die gelooft." (2 Kor. 5:21) "Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem." O wat een verheven ontdekking is dit voor ons, voornamelijk wanneer wij overwegen, dat deze gerechtigheid van de Borg Christus in het eeuwig Evangelie een ieder wordt nabij gebracht, opdat zij die zullen aandoen, en gebruiken tot hun rechtvaardigmaking voor God! "Hoort naar Mij, gij stijven van hart, gij, die ver van de gerechtigheid zijt. Ik breng Mijn gerechtigheid nabij, zij zal niet ver wezen en Mijn heil zal niet vertoeven" (Jes. 46:12, 13).

6. Bij het licht van de lamp van het Evangelie zullen wij grote en heerlijke verborgenheden zien in de dood en het bloed van Christus. Gelijk Simson een honingraat vond in de leeuw, die hij verslagen had, zo kunnen wij de grote en zielvoedende verborgenheden van genade, liefde, goedertierenheid en wijsheid van God vinden in de dood en het bloed van het Lam Gods. Hier kunnen wij zien, hoe de rechtvaardigheid Gods voor de zonden van de mens bevredigd is door een offerande van oneindige waardij; hoe de toorn van God is afgewend en God verklaart, dat Hij een God des vredes is door het bloed van Zijn eeuwige Zoon. Hier zien wij, dat de kop van de oude slang vermorzeld, die leviathan verslagen is, en hoe Hij tot spijs gegeven is aan degenen, die de woestijn van deze wereld bewonen. O dit is waarlijk spijs, en waarlijk drank! Hier zien wij, hoe een verse en levende weg geopend en ingewijd is, opdat wij met vrijmoedigheid mogen ingaan in het heiligdom, in volle verzekerdheid van het geloof.

7. De evangelielamp ontdekt een verborgenheid in de opstanding van Christus uit de doden. In de opstanding van Christus is meer van God en van zijn oneindige macht en wijsheid te zien, dan dat de ganse nakomelingschap van Adam in een oogwenk uit hun graven werden opgewekt. Van Christus wordt gezegd, dat Hij door Zijn opstanding "krachtiglijk bewezen is te zijn de Zoon van God." Die kracht van de Vader, waardoor Hij werd opgewekt, had een "uitnemende grootheid" in zich, en was een "werking van de sterkte Zijner macht" (Ef. 1:19). De last van de zonde en van de toorn, die op het graf van onze Borg lag, zou alle engelen in de hemel, en alle mensen op aarde in de onderste hel hebben doen wegzinken; doch Christus staat door Zijn goddelijke kracht van onder deze last op, en zo draagt Hij onze ongerechtigheden weg, en zo laat Hij ze in Zijn graf achter, en verslindt de dood tot overwinning.

8. De evangelielamp laat ons een verborgenheid zien in Zijn hemelvaart, de heerlijkste plechtigheid, die de bewoners van de geestelijke wereld ooit aanschouwden, die hen allen deed uitroepen en juichen: "God vaart op met gejuich, de Heere met geklank der bazuin." Deze wereld zag weinig plechtigheid in het terugkeren van Christus naar de hemel, toen Hij het grote werk van de verlossing van de mens had volbracht. Doch, O! De engelen en de verheerlijkte heiligen, die toen in de hemel waren, zagen Zijn staatsiewagens, die hem vergezelden: (Psalm 68:18, 19) "Gods wagenen zijn tweemaal tien duizend, de duizenden verdubbeld: De Heere is onder hen, een Sinaï in heiligheid. Gij zijt opgevaren in de hoogte, Gij hebt de gevangenis gevankelijk geveerd; Gij hebt gaven genomen om uit te delen onder de mensen."

9. De evangelielamp laat ons een verborgenheid zien in Zijn verschijning voor ons in de hemel; hoe Hij daar als onze Plaatsbekleder en Hogepriester binnen het voorhangsel verschijnt, de gebeden van de heiligen met veel reukwerk opofferende; hoe Hij Zich als onze Voorspraak voor de Vader stelt, om onze zaak te bepleiten en te doen wat voor ons te doen is, en alle aanklachten, die door de aanklager van de broederen tegen ons worden ingebracht, af te wijzen, "Hij kan volkomen zaligmaken degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden" (Hebr. 7:25). "Indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus de Rechtvaardige." Hij verschijnt voor ons voor de rechtbank, niet als een smekeling, maar met gezag: "Vader", zegt de Advocaat, "Ik wil, dat daar Ik ben ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij Mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt", (Joh. 16:24).

10. Door de evangelielamp wordt ons een nieuw verbond ontdekt, dat in Christus als de tweede Adam bevestigd is, beter dan dat met de eerste Adam gemaakt was, namelijk een verbond der genade en der belofte; dat door de dood van Christus bevestigd zijnde, nu in zijn laatste en beste vorm is uitgegeven, namelijk, als een testamentele daad. Alles in en omtrent dit verbond is

wonderlijk en een verborgenheid. De Drie-eenheid maakte daarin met Christus als de tweede Adam van eeuwigheid een verdrag: (Psalm 89:4) "Ik heb een verbond gemaakt met Mijn Uitverkorene; ik heb David Mijn Knecht gezworen." De trapsgewijze openbaring van dit verbond aan ons, en de verscheidenheid van de bedelingen, die het Oude en Nieuwe Testament ondergaan heeft, en toch steeds hetzelfde verbond. De volstreekte vrijheid van dit verbond ten opzichte van ons; geen voorwaarden of vereisten worden aan onze zijde vereist om er deel aan te hebben, want de eigenlijke voorwaarde daarvan is reeds vervuld in de gehoorzaamheid en de dood van Christus; het komt tot ons volstrekt vrij: "Ik zal uw God zijn. Ik zal rein water op u sprengen en gij zult rein zijn. Ik zal het stenen hart wegnemen, " enz. De weg waarlangs een zondaar binnen de band van dit verbond wordt gebracht, is alleen te danken aan de lamp of het licht van het Evangelie, namelijk, door het geloof, niet uit de mens, maar van de werking Gods in een dag van Zijn heikracht. Hij maakt de zondaar gewillig om gezaligd te worden zonder geld en zonder prijs, op de grondslag van vrije genade, opdat genade heerst in en door een toegerekende rechtvaardigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus onze Heere.

11. Door de lamp van het Evangelie komen wij tot de kennis van de verborgenheid van de wedergeboorte, of van de nieuwe geboorte; welke Nicodemus, een leraar in Israël, zo ontstelde en verbaasde, toen Christus daarover tot hem sprak, dat hij de grootste onzin wauwelde en sprak. Hij zei: "Hoe kan een mens geboren worden nu oud zijnde? Kan hij ook andermaal in zijns moeders buik ingaan en geboren worden?" Evenzo is het in onze tijd gesteld met velen, die de naam hebben, dat zij scherpzinnig en wijs zijn. Zij brandmerken de leer van bekering en wedergeboorte met de naam van geestdrijverij. Doch laten zulken gedenken, dat de God van de waarheid het heeft gezegd, met een *voorwaar voorwaar*, zo zij die niet aan hun zielen leren kennen en gewaar worden, "kunnen zij in het koninkrijk Gods niet ingaan."

12. De evangelielamp ontdekt de weg van de rechtvaardigmaking voor een goddeloze zondaar, door een toegerekende rechtvaardigheid. Deze ontdekking is geheel bovennatuurlijk, welke de apostel Paulus zo hoog waardeerde, en waarin hij zozeer roemde, dat hij, bij de kennis hiervan vergeleken, alle andere dingen schade en drek rekende te zijn.

13. De verborgenheid van de heiligmaking wordt door de evangelielamp ontdekt: hoe Christus ons heiligmaking van God geworden is; hoe wij door de grote en dierbare beloften de goddelijke natuur worden deelachtig gemaakt en door het aanschouwen van de heerlijkheid Gods in de spiegel van het Evangelie naar datzelfde beeld veranderd worden; hoe door het geloof in Christus het hart gereinigd, onze oude mens met Hem gekruisigd, en het lichaam van de zonde teniet gedaan wordt.

In één woord, om daarmee dit punt te sluiten, bij het licht van de lamp van het Evangelie kunnen wij door het voorhangsel van dood en verderfelijke heil zien, en het leven en de onverderfelijke aanschouwen, die aan het licht gebracht zijn. De apostel zegt: "Wij merken niet aan de dingen, die men ziet, maar de dingen, die men niet ziet. Want de dingen die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen, die men niet ziet zijn eeuwig." Bij het licht van de lamp van het Evangelie en met het oog van een verlicht verstand kunnen wij zien, dat de wateren van de doodsjordaan gekleefd zijn, en een doorgang voor het Israël Gods in het beloofde land van de heerlijkheid ontsloten is, waar wij altoos met de Heere zullen zijn. Bij deze lamp kunnen wij tot het einde van de tijd zien, en Christus zien komen om de wereld te oordelen. Hij zal "met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods neerdalen van de hemel. Ziet, Hij komt met de wolken, en alle oog zal Hem zien, ook degenen, die Hem doorstoken hebben, en alle geslachten der aarde zullen over Hem rouw bedrijven. Voorwaar, voorwaar zeg ik u, de ure komt in welke allen, die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen, en zullen uitgaan." De evangelielamp doet ons zien, dat allen, die in hun graven slapen, weer zullen opstaan,



sommigen tot de opstanding van het eeuwige leven, en de anderen tot de opstanding van de eeuwige verdoemenis. Sommigen worden gezien, die hun hoofden opheffen omdat de dag van hun verlossing gekomen is, en elkaar toeroepen: "Laat ons blijde zijn en vreugde bedrijven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid" (Openb. 19:7); terwijl de anderen gezien worden als veroordeelde misdadigers, die uit de kerker naar de strafplaats geleid worden waar het doodvonnis zal worden voltrokken, de Rechter aanschouwende op Zijn witte troon, en roepende tot de bergen en tot de steenrotsen: "Valt op ons, en verbergt ons van het aangezicht Desgenen, Die op de troon zit, en van de toorn des Lams."

Zo heb ik u over enkele grote en heerlijke ontdekkingen gesproken, die gedaan worden door het licht van de lamp van het eeuwig Evangelie. Ik zal u nu

Ten derde, enkele van haar eigenschappen en hoedanigheden noemen.

1. Het is een Goddelijke lamp, een lamp, die God gemaakt en bereid heeft. Daarom wordt het Evangelie "het Evangelie van de zalige God" genaamd. Het daalt af van de Vader der lichten. Alle Schrift is van God ingegeven, en daarom moeten wij haar met een Goddelijk geloof aannemen.
2. Het is een verblindende lamp. In en door het Evangelie worden zulke dingen ontdekt, dat zij de ogen van de mensen verblinden. Sommigen zijn er door met volslagen blindheid geslagen. Christus zegt: "Ik ben tot een oordeel in deze wereld gekomen, opdat degenen, die niet zien, zien mogen, en die zien blind worden (Joh. 9:39). Wat de ware gelovigen betreft, wanneer het evangelielicht in hun harten schijnt en hun ontdekt hoe de zaligheid door Christus is, dan bewonderen zij alles wat zij aanschouwen, en zij roepen uit: O diepte van liefde, genade en wijsheid! Buiten allen twijfel, "de verborgenheid der godzaligheid is groot; God is geopenbaard in het vlees!" Doch waarom spreek ik over de mens? De helderziende engelen bedekken hun aangezichten met hun vleugelen bij de glans van die heerlijkheid, die in de Persoon en het middelaarschap van Christus uitblinkt, "in welke dingen de engelen begerig zijn in te zien." Zij roepen elkaar toe, en zeggen: "Heilig, heilig, heilig is de Heere der heirscharen; de ganse aarde is van Zijn heerlijkheid vol." (Jes. 6:3). Ik zeg, het is een verblindende lamp, en evenals het licht van een doordringende natuur. Zowel het licht van het woord van de wet, als van het Evangelie is doordringend. "Het Woord Gods is levendig en krachtig, en scherpsnijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling der ziel en des geestes, en der samenvoegselen, en des mergs, en is een oordeler der gedachten en der overleggingen van het hart." Het schijnt in door het hoofd, neer in het hart, en evenals "de lamp des Heeren, doorzoekt het al de binnenkamers des buiks."
3. Het licht van deze lamp is van een gelijkmakende natuur. "En wij allen met ongedekt aangezicht de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest." Het reinigt de ziel en maakt haar heilig: "Gijlieden zijt nu rein, om het woord, dat Ik tot u gesproken heb" (Joh. 15:3).
4. Het is een heerlijke lamp: daarom "het Evangelie der heerlijkheid des zaligen Gods" genaamd. Haar Toerichter is de God van de heerlijkheid; haar Voorwerp is Christus, het Afschijnsel van de heerlijkheid des Vaders: haar doeleinde is de heerlijkheid van al de eigenschappen van God in de eeuwige zaligheid van de verloren zondaar.
5. Het is een zeer lieflijke lamp; waarlijk haar licht is zoet. Wanneer het in het hart schijnt vervult het de ziel met het licht van de kennis, het licht van blijdschap en troost; haar vertroosting zijn sterk, en vervullen de ziel "met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde."
6. Het is de heilzaamste lamp, die ooit in de wereld gezien is, omdat zij ons het pad des levens bekend maakt, en de ziel in een onmetelijke schat van zielsrijkdommen inleidt, die de mens

toebereiden voor een eindeloze eeuwigheid, namelijk, de onnaspeurlijke rijkdommen van Christus.

7. Het is een onfeilbare lamp. Er worden in deze tijd vele nieuwe lichten ontstoken, die als een dwaallicht de mensen in de moerassen en poelen van Deïsme, Arminianisme, Geestdrijverij en andere dwalingen leiden, welke de mensen doen verzinken in verderf en ondergang. Doch hier is een veilig licht, dat wij met volle verzekerdheid van het geloof mogen volgen. Het is een profetisch woord, dat zeker en vast is, en wij doen wel dat wij daarop acht geven. De getuigenis des Heeren is gewis, de slechten wijsheid gevend. En zovelen als naar het licht van deze lamp zullen wandelen, "over dezelve zal zijn vrede en barmhartigheid, en over het Israël Gods."
8. Het is zoals u hoorde, een oude lamp. Zij heeft in de kringen van de strijdende Kerk geschiedenis van de tijd af, dat zij in het paradijs werd aangestoken. Deze lamp, in plaats van te verflauwen, zoals andere lampen, is in elke trapsgewijze bedeling hoe langer hoe helderder licht gaan geven.
9. Het is dan ook een blijvende en duurzame lamp. Zij zal schijnen zolang de wereld bestaat, hoe ook mensen en duivels hun uiterste best doen om haar te smeulen en uit te blussen. Alles wat de mensen tot hiertoe gedaan hebben om de lamp uit te doen, heeft, door de hand Gods, die hun grimmigheid en verdorvenheid overheerste, slechts gediend om de lamp te snuiten, gelijk men een kaars snuit om haar helderder te doen branden. "Gelijk wij gehoord hadden, alzo hebben wij gezien in de stad des levenden Gods."
10. Het is een lamp, die aan alle mensen gemeenschappelijk is. U weet, dat de zon in het uitspannel een lamp is die allen in deze benedenwereld gemeenschappelijk is; iedereen, rijk en arm, geniet het voorrecht van het zonlicht, zonder er iets voor te betalen. Evenzo is de lamp van het Evangelie, het licht van de Zon der gerechtigheid, Jezus Christus Zelf, Die het "Licht der wereld en de Opgang uit de hoogte" is, gemeengoed voor alle mensen, die slechts haar licht willen benuttigen; zij behoeven er niets voor te betalen. Dat het Evangelie gemeengoed voor allen is blijkt duidelijk uit de woorden van de engel bij Zijn geboorte. Hij zegt: "Ziet ik verkondig u grote blijdschap, die al de volke wezen zal." Het is duidelijk uit de last, die Christus aan Zijn dienaars gaf: "Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie allen creaturen."
11. Het is een beweegbare en draagbare lamp, evenals vanouds de tabernakel, en de wolkkolom en vuurkolom, die van de een plaats naar een andere plaats gingen. God heeft zich in het gehele Woord niet verbonden die lamp van Zijn Evangelie zo vast te stellen in enig volk of enige gemeente, dat Hij die niet van hen zou wegnemen en aan anderen geven. Neen, Christus zegt de joden in duidelijke woorden, dat het Evangelie van Zijn koninkrijk van hen genomen, en een ander volk zou gegeven worden, dat zijn vruchten zou voortbrengen. Christus zegt hetzelfde aan de gemeente van Efeze, dat Hij Zijn kandelaar van zijn plaats zou weren, indien zij zich niet bekeerden en de eerste werken deden.  
Zo heb ik u iets gesproken over de lamp, die God heeft toegericht voor Zijn Gezalfde.

III. Ons derde punt was, dat ik zal spreken over de toerichting van deze lamp.

Gij moet er om denken, vrienden, dat het alleen het gezag Gods is, dat aan de ordinantie waarde, kracht en geldigheid geeft; evenzo als het beeld van de koning het geld gangbaar maakt. Niets zal in de gemeente van Christus bij Zijn trouwe onderdanen gangbaar zijn, dat niet het stempel van het gezag van de koning van Sion draagt. Wat is de reden, dat de onderdanen van Christus, die in deze tijd getrouw begeren te zijn, weglopen van de grote hoop van hen, die zich voor Zijn dienaars uitgeven? Wel, het is omdat zij geen opdracht van de Koning hebben; zij lopen zonder gezonden te zijn; zij beluisteren de stem van Christus niet in hen; zij zien hen niet door de deur inkomen in de stal van de schapen, en daarom willen zij hem niet volgen. Waarom verwerpen wij protestanten de leringen van de Roomse kerk, hun mis, hun

breviergebeden en afgoderijen? Wel, omdat zij het stempel van het gezag Gods niet dragen. Om dezelfde reden verwerpen wij de Episcopaaalse en Independistische kerkregering, en het bijgeloof en de ceremoniën van de Anglicaanse kerk; in met hen mee te gaan kunnen wij Zijn zegen niet verwachten. Anderzijds, waarom besprengen wij met water, wanneer wij dopen in de Naam des Vaders, des Zoons, en des Heiligen Geestes? Waarom eten en drinken wij aan de tafel des Heeren een weinig eenvoudig brood en wijn; dingen die voor de vleselijk rede ongepast zijn? Waarom prediken wij het Evangelie, dat voor de wijzen van deze wereld dwaasheid is? Waarom bidden en danken wij, en nemen wij andere plichten waar? Wel omdat die door God geboden en ingesteld zijn. Het Evangelie is een lamp, die door God toegericht is; daarom is het "een kracht Gods tot zaligheid, krachtig door God tot nederwerping der sterkten."

De zwakste en onbetekenendste dingen zijn, wanneer zij door God zijn toegericht, de enige middelen, die de gewenste uitwerkingen zullen hebben. Wat maakte, dat de ramshoornen de muren van Jericho deden instorten? Wat maakte, dat de wateren van de Jordaan krachtiger waren om de melaatsheid van Naäman te genezen, of, dat een mengsel van speeksel en stof krachtig waren om de ogen van de blinden te openen? Het was dit. Het waren de middelen, die God had toegericht, en daarom ging er Zijn kracht mee gepaard. Zo is het ook hier met het Evangelie en de evangeliebediening, hoe verachtelijk en onbetekenend die ook mogen zijn in de ogen van de wereld; omdat zij een lamp zijn, die God heeft toegericht, daarom mag men uitzien naar Zijn kracht om ze dienstbaar te maken tot zaligheid van de zielen: "Het heeft Gode behaagd door de dwaasheid der prediking zalig te maken, die geloven." Door deze middelen worden zondaren tot de gezegende Silo vergaderd.

Om u te doen zien hoe God bij deze lamp van het eeuwig Evangelie betrokken is, zal ik over verscheidene dingen spreken, die God daaromtrent heeft verordineerd.

1. Hij heeft verordineerd in welke plaatsen en delen van de wereld zij zal worden opgericht en schijnen. "Hij maakt Jakob Zijn woorden bekend, Israël Zijn inzettingen en Zijn rechten. Alzo heeft Hij geen volk gedaan." Vraagt u mij, waarom God het Evangelie tot ons land zendt, en niet tot vele rijke en volkrijke natiën, die in duisternis zitten? Dit is de reden: "Ja, Vader, want alzo is geweest het welbehagen voor U." Paulus ziende op de gestrengheid Gods in het Evangelie van de joden weg te nemen, en het tot de heidenen te zenden, roept uit: (Rom. 11:33) "O diepte des rijkdoms beide der wijsheid en der kennis Gods! Hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen!"

2. Gelijk Hij de plaatsen heeft verordineerd waar de lamp zal worden toegericht, zo heeft Hij ook verordineerd hoelang zij zal schijnen, voordat zij naar een andere plaats van de aarde zal worden overgebracht. Hij bepaalde hoelang zij onder de Joden zou schijnen, namelijk totdat Christus kwam. Hij verordineerde hoelang zij in de gemeenten van Azië zou lichten, voordat Hij kwam en Zijn kandelaar wegnam. Hij heeft vastgesteld wanneer en hoelang de kandelaar in ons land zijn licht zal doen schijnen, en er is maar al te veel grond om te vrezen, dat God Zijn koninkrijk ook van ons zal wegnemen, en het aan anderen zal geven, die het met vreugde en blijdschap zullen ontvangen. Hij heeft ook bepaald hoelang het Evangelie en een getrouwe bediening in een gemeente zal blijven.

3. Hij heeft verordineerd welke zielen of personen door het Evangelie bekeerd, of opgebouwd zullen worden. Wanneer Hij het tot een volk of een gemeente van Sion zendt, (dat is, de plaats waar de lamp van het Evangelie wordt toegericht) dan "zal gezegd worden: Die en die is daarin geboren." De uitverkorenen naar de verkiezing der genade hebben het verkregen, de anderen zijn verhard geworden. Voor de ene is het een reuk des levens ten leven, en voor anderen een reuk des doods ten dode: Hij zal bevel geven, dat een straal van deze lamp, onder het gehoor

van het Evangelie, in het hart schijnt, wanneer er twintig, of dertig, of duizend, die evenzeer als anderen de uitwendige middelen genieten, worden voorbijgegaan.

4. Hij verordineert door welk instrument, of door welke dienaar, de lamp van het Evangelie tot een volk of persoon gebracht zal worden. Paulus is gesteld voor de heidenen, Petrus voor de joden, en elke apostel en leraar wordt door de regerende hand van de Vorst, de Heere, een plaats aangewezen, om in deze, of die, of in een ander deel van de wijngaard te arbeiden; want de sterren zijn allen in Zijn rechterhand, en Hij verordineert, dat zij in deze of die kring van Zijn gemeente zullen schijnen. En wanneer het Hem behaagt verplaatst Hij hen van de een plaats in Zijn strijdende Kerk, naar een andere, waar Hij enig werk voor hen heeft; of anders wanneer hun werk op aarde geëindigd is brengt Hij hen over naar de triomferende Kerk, waar zij, "die er velen gerechtvaardigd hebben, zullen blinken als de glans des uitspansels, en gelijk de sterren, altoos en eeuwiglijk."

5. Hij verordineert hoeveel voorspoed en welke vrucht een leraar met zijn lamp zal hebben, hoeveel zielen zullen worden opgebouwd, en wie door zijn licht verhard en verblind zullen worden. Het zijn niet altijd de voornaamste en beroemdste leraars, die het voorspoedigst zijn; want Christus en zijn apostelen moesten klagen, toen zij de lamp onder de Joden ophieven: "Wij hebben tevergeefs gearbeid, wij hebben onze kracht onnuttig en ijdelijk toegebracht. Wie heeft onze prediking geloofd? En aan wien is de arm des Heeren geopenbaard? Wij hebben u op de fluit gespeeld en gij hebt niet gedanst. Wij hebben u klaagliederen gezongen, en gij hebt niet geweend." Tot zover over ons derde punt, namelijk, de toerichting van deze lamp.

IV. Ons vierde punt was, dat ik *enige redenen* zal noemen waarom God Zijn Gezalfde deze lamp heeft toegericht.

1. In de eerste plaats is zij toegericht ter ere van Gods Gezalfde, want het is de wil van God, dat "allen de Zoon eren, gelijk zij de Vader eren. Die de Zoon niet eert, eert de Vader niet, Die Hem gezonden heeft." Hij wil, dat Hij hoog verheven wordt, zowel op aarde als in de hemel.

2. God heeft deze lamp voor Zijn Gezalfde toegericht, opdat Zijn Naam gedacht worde onder alle volken en in alle geslachten. God heelt verordineerd, dat "Zijn Naam zal zijn tot in eeuwigheid; zolang als er de zon is zal Zijn Naam van kind tot kind voortgeplant worden." Toen Paulus zijn lastbrief ontving, zeide de Heere hem, dat hij "Zijn Naam zou dragen voor de heidenen en de koningen" (Hand. 9:15). Door middel van de lamp van het Evangelie zal Zijn Naam gedacht worden van elk geslacht tot geslacht.

3. Hij heeft de lamp van het Evangelie voor Zijn Gezalfde toegericht, opdat de volken tot de gezegende Silo zouden worden vergaderd, volgens de oude voorzegging van Jakob op zijn sterfbed: (Gen. 49:10) "De scepter zal van Juda niet wijken, noch de wetgever van tussen zijn voeten, tot dat Silo komt, en Dezelve zullen de volkeren gehoorzaam zijn, " of, "tot Hem zal zijn de vergadering der volkeren." De reuk van de naam van Gods Gezalfde heeft zo'n trekkende kracht, dat zondaren, wanneer zij met hun harten de geur daarvan reuken, "als een wolk komen gevlogen, en als duiven tot haar vensteren." Nog meer redenen zou ik hieraan kunnen toevoegen; doch ik zal niet langer bij het leerstellig gedeelte blijven stilstaan. Ik ga nu over tot

V. Ons vijfde punt, namelijk de **toepassing**.

Het eerste gebruik zal zijn dat wij twee of drie gevolgtrekkingen maken.

1. Ziet hoe dierbaar Christus in de ogen van Zijn Vader is, hoe teer en liefderijk Hij hier, en overall in de Schriften, over Hem spreekt. Hij roemt als het ware in Hem en in Zijn betrekking tot Hem voor de gehele wereld. O! zegt Hij, Hij is Mijn Gezalfde; Hij is Mijn Knecht; Hij is

Mijn Uitverkorene; Hij is Mijn Metgezel en Mijn Gelijke. Waarom anders spreekt God zo liefderijk over Hem tot een wereld van gevallen zondaren, dan opdat zij verliefd op Hem zouden worden? En spreken zoals Hij spreekt, en door een toepassend geloof met de Bruid zouden zeggen: "Mijn Liefste is Mijn, en ik ben Zijn. Zulk een is mijn Liefste, ja zo een is mijn Vriend, gij dochters van Jeruzalem." Of, met Thomas; Mijn Heere en mijn God."

2. Ziet uit hetgeen gezegd is de verbazende liefde Gods voor verloren zondaren uit de stam en het geslacht van Adam daarin, dat Hij de Zoon van Zijn liefde gegeven en gezonden heeft om onze Middelaar en Verlosser te zijn, en dat Hij Hem gezalfd en bekwaam gemaakt heeft met een onmetelijke mate van de Heilige Geest ten dienste van onze verlossing, en dat Hij de lamp van het Evangelie heeft toegericht om Zijn heerlijkheid en voortreffelijkheid door de gehele wereld en aan ieder schepsel ten toon te spreiden. Is dat geen wonderlijke liefde, die God tot verloren mensen heeft? Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe." O vrienden! Bewondert de hoogte, en breedte, en lengte, en diepte, van deze liefde.

3. Ziet hieruit de sombere en droevige staat van hen, die de lamp van het Evangelie missen, of die God getergd hebben om Zijn lamp van hen weg te nemen en hen in duisternis te laten zitten. Salomo zegt ons, dat "als er geen profetie is, " dat is, waar de lamp van het Evangelie niet is, "het volk ontbloot wordt." Hun verderf is onvermijdelijk, aangezien zij het enige middel van de zaligheid missen; want "er is onder de hemel geen andere naam, die onder de mensen gegeven is, door welke wij moeten zalig worden, dan door de Naam van Jezus." Zo redeneert de apostel (Rom. 10:14, 15) dat alleen zij, "die de Naam des Heeren aanroepen, zalig zullen worden. Doch hoe zullen zij Hem aanroepen, in Wie zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij in Hem geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder die hun predikt? En hoe zullen zij prediken indien zij niet gezonden worden?" Waardoor de apostel duidelijk schijnt te maken, dat de zaligheid van zondaren onmogelijk is, wanneer zij de lamp van het licht van het Evangelie missen, om hen de weg daarheen te wijzen. Dit moest onze ingewanden doen rommelen over de blinde volkeren, die de duistere plaatsen van de aarde bewonen, welke vol woningen zijn van afschuwelijk geweld, waar de arme zielen, omdat zij het Evangelie missen, door de briesende leeuw gedood en geslacht worden.

4. Ziet hieruit hoeveel reden er is ernstig te strijden voor het geloof, dat eenmaal aan de heiligen is overgeleverd, en kloekmoedig voor de waarheid op te komen. Als toch de lamp van het Evangelie uit het land wordt weggenomen, dan raken wij de Kerk kwijt, dan behoren wij onder de duistere plaatsen van de aarde, dan wordt ons huis ons woest gelaten. Wat zou de aarde zijn als dat grote licht, de zon, uit de hemel werd weggenomen? Wij zouden struikelen en de nek breken over alles wat op onze weg lag; het zou een zeer sombere en droeve woning zijn. Doch wij kunnen veel beter de zon in het uitspansel missen, dan de evangelielamp in het land. De hel en de aarde hebben door alle tijden heen krachtige pogingen gedaan om de lamp van Gods Gezalfde uit te doen, opdat zijn zielinnemende heerlijkheid niet door de kinderen der mensen zou gezien worden. Dit is het doel, en is altijd het doel geweest, van alle dwalingen, die op aarde verbreid zijn, sedert de Christelijke kerken de lamp van het Evangelie in de wereld werd opgericht. De Ariaanse ketterij heeft ten doel de heerlijkheid van Zijn allerhoogste Godheid te verduisteren. De Sociniaansche ketterij komt met de Arianen overeen, en bewolkt, of liever, vernietigt Zijn voldoening. De Arminiaanse dwaling verdonkert de vrijheid en kracht van Zijn genade, door de vrijheid van de mens zijn wil in zijn verdorven staat te verheffen. Rooms en Wettischen, of hoe zij ook heten, bestrijden en verkleinen Zijn eeuwige gerechtigheid, door iets van hun eigen wettische werken, of persoonlijke hoedanigheden in de plaats daarvan te stellen. En heden ten dage vervangt de afgod van eigenliefde de plaats van de heerlijkheid Gods. Al

deze en dergelijke dwalingen zijn als zoveel dampen of misten, die de hel door de boosaardigheid en listigheid van de oude slang uitwerpt, om de lamp van het licht van het Evangelie te verdonkeren en te verduisteren, opdat de mensen de heerlijkheid, volheid en gepastheid van Christus niet zullen bemerken, en zo in Hem geloven tot zaligheid van hun zielen. Door de overheersende hand Gods echter hebben deze misten en wolken tenslotte alleen gediend, om de lamp van het Evangelie en de heerlijkheid van Gods Gezalfde met des te groter glans te doen schijnen. Evenals de wolken in de lucht, die, naar u ziet, zojuist de zon in het uitspansel bedekken, verduisteren zij zijn licht voor een poosje, en dienen tenslotte toch slechts, om als een folie van een spiegel, de heerlijkheid van de zon te beter te doen uitkomen, wanneer zij door deze wolken heen breekt, en haar stralen onder de mensen op aarde neerschiet.

5. Ziet uit deze leer, wat wij hebben te denken van het gedrag van de gerechtshoven van de Staatskerk in deze tijd en gedurende vele verlopen jaren, die een samenzwering schijnen gemaakt te hebben, om de lamp van het Evangelie uit te doen, die God bij onze reformatie uit het Pausdom heeft aangestoken.

Misschien zullen sommigen, die mij horen, denken, dat deze beschuldiging beide zwaar en lasterlijk is, en zeggen: *Wat bent u nu liefdeloos geworden.*

Doch als het niet zo is moet u de volgende duidelijke vragen eens oplossen.

- Wat betekent het geblaas van de schapen?
- Wat betekent die zwerm lakse, wettische en dwaalzieke leraars, die bijna in alle hoeken van ons land gevonden worden?
- Wat betekent dat geweld waarmee mensen worden opgedrongen door voordrachten of voorgewende beroepen, zonder het beroep en tegen de begeerten van de Christelijke gemeente?
- Wat betekent het misbruik van de kerkelijke tucht waardoor de onrechtzinnigen tegen de kerkelijke tucht beschermd worden, de waarheid op de straten struikelt, en de dwaling beschermd wordt?
- Wat beduidt dit, dat zeven mannen van de heilige bediening geschorst, uitgeworpen, en afgezet worden, om geen andere reden dan, dat zij de lamp van het Evangelie omhoog houden en voor Gods gezalfde Profeet, Priester en Koning getuigen tegenover de toenemende afval en de verdorvenheden van onze tijd?
- Wat kunnen wij van deze dingen anders denken, voornamelijk wanneer zij de getuigen gedood en hun getuigenis veroordeeld hebben, dan besluiten, dat zij de Steen hebben verworpen, die God heeft verordend om de Hoofdsteen des hoeks te zijn? Omdat zij Hem verworpen hebben, (ik spreek niet van elk persoonlijk) daarom heeft God hen verworpen; Hij zegt van de kerkelijke gerechtshoven en de bediening van ons land: "Omdat gij de kennis verworpen hebt, heb Ik u ook verworpen, dat gij Mij het priesterambt niet zult bedienen; omdat gij de wet uws Gods vergeten hebt, zal Ik ook uw kinderen vergeten" (Hos. 4:6).

6. Ziet welke goede reden wij, die tot de Classis behoren, hebben om het werk te doen, waarmee wij deze dag bezig zijn. namelijk, in de onderscheiden hoeken van het land, in een weg van afscheiding van de tegenwoordige gerechtshoven, leraars te bevestigen, hoe ongeregeld dit ook in de ogen van sommige mensen mag schijnen. De lamp van het Evangelie toch moet op generlei wijze worden verloren of uitgeblust. Door de pogingen, die gedaan zijn om haar uit te doven, of nutteloos te maken, worden wij gedreven om haar in een weg van afscheiding van de gerechtshoven te bewaren, en wij kunnen geen andere weg zien om de lamp van het Evangelie in het land hoog te houden dan door het gebod, dat Paulus aan Timotheüs gaf te vervullen: (2

Tim. 2:2) "En hetgeen u van mij gehoorde hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen, welke bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren."

**Aangezien de drager van de lamp te K. uit zijn standplaats daar door kerkelijk en burgerlijk geweld is uitgeworpen; daarom veranderen wij op deze dag zijn standplaats en richten hem alhier, te Glasgow, op, krachtens een beroep dat op hem uitgebracht is door de Afscheidende Gemeente in en om deze plaats.**

[Hierop werd de beroepen leraar bevestigd]

Ik zal nu dit werk besluiten door een paar woorden van raadgeving te spreken tot de leraar en het volk.

Ten eerste. Tot de leraar. Eerwaarde heer, het heeft God, Die de sterren in Zijn rechterhand heeft, in Zijn aanbiddelijke voorzienigheid goed gedacht u van een andere plaats weg te nemen en hier te plaatsen om op een zeer openbare en duidelijke zichtbare toren de lamp voor Zijn Gezalfde voor dit volk te dragen. Tot recht gebruik van de lamp van het Evangelie, zal ik alleen een paar raadgevingen voorstellen; en de raad, die ik u geef, zal ik ook mijzelf geven, en ik twijfel niet of mijn eerwaarde broeders zullen er ook naar luisteren.

1. Laat ons trachten in ons gemoed goed overreed te zijn, dat wij door Gods Gezalfde geroepen zijn, en ons door Hem is opgedragen de lamp van het Evangelie voor Hem uit te dragen, zodat wij in staat zijn tot ons volk te zeggen wat Mozes tot Israël zeggen moest: Ik Zal Zijn heeft mij tot u gezonden, " of met de apostelen: (2 Kor. 5:20) "Zo zijn wij dan gezanten van Christus' wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus' wege, laat u met God verzoenen." Het bezielt het hart van een leraar met moed, en wapent zijn geest tegen de slaafse vrees voor de mens en alles wat de mens kan doen, het maakt hem moedig als een jonge leeuw in het overbrengen van zijn boodschap, wanneer hij mag geloven, dat hij de plaats van Christus vervult en in Zijn Naam spreekt.

2. Het is noodzakelijk, dat wij in het dragen van de evangelielamp gedenken, onder het oog en in de tegenwoordigheid van onze grote en heerlijke Meester, Jezus Christus, de Koning der koningen en de Heere der heren staan, Wiens ogen als een vlam vuur zijn, en Die de beweegredenen, doeleinden en beginselen gadeslaat, waardoor wij gedreven worden, en dat Hij ons binnenkort zal oproepen om rekenschap te geven van ons rentmeesterschap.

3. Het is noodzakelijk, dat wij gedenken waartoe wij de lamp van het eeuwig Evangelie voor ons volk dragen, namelijk, om hun de weg van de zaligheid te verkondigen, door hun zowel hun verloren staat van nature in de eerste Adam voor te stellen, als hoe zij door de tweede Adam verlost kunnen worden. Voor de zaligheid van de arme zielen is het noodzakelijk, dat zowel het licht van de wet, als het licht van het Evangelie, onder onze hoorders verspreid wordt.

4. Laat ons, in het hoog houden van de lamp van het Evangelie, gedurig onze lampen voor het heilig Woord van God schoonmaken, veel naarstig de Schriften der waarheid bestuderen; want die zijn het, die van Christus, de dierbare Gezalfde Gods, getuigen. Het is nodig. dat wij die raad opvolgen, die de apostel aan allen in 't algemeen, aan leraars en christenen, geeft: "Wij hebben het profetische Woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht schijnende in een duistere plaats, totdat de dag (van de genade) aanlicht (in de zielen van de hoorders), en de morgenster opga in hun harten" (2 Petrus 1:19). "Het Woord Gods is als een lamp voor onze voet, en een licht op ons pad" (Psalm 119:105).

5. Om voorspoedig te zijn in het behandelen van de lamp van het Evangelie moeten wij gedurig verse olie voor onze lampen halen van Gods Gezalfde; op Wiens hoofd vreugdeolie is uitgegoten boven Zijn medegenoten. Al prediken wij, en al brengen wij de zuivere waarheden van het Evangelie tot onze mensen; toch zal de lamp van het Evangelie maar flauw branden, en niet in onze harten ingaan, als de olie des Geestes niet vloeit.

6. Laat ons, in het dragen van de lamp van het Evangelie en het prediken van het eeuwig Evangelie, ons benaarstigen, dat onze harten brandende mogen zijn van liefde tot Gods Gezalfde, ijver tot Zijn eer, en het welzijn van de zielen. Het is opmerkelijk, dat Christus, toen Hij Petrus weer in het ambt van de bediening bevestigde, tot driemaal toe zeide: Simon, zoon van Jona, hebt gij Mij lief?" en dat wanneer Petrus zich driemaal op Hem als de hartdoorzoekende God beriep: "Heere, Gij weet alle dingen, Gij weet, dat ik U liefheb", Hij dit juist als een bewijs van zijn liefde tot Zich eiste, dat hij Zijn lammeren en schapen zal weiden en hoeden. De liefde van Christus en de liefde tot zielen is als een koord, dat een leraar trekt om getrouw, werkzaam en ijverig te zijn in zijn werk; "want de liefde van Christus dringt ons" (2 Kor. 5:14).

7. Het is nuttig, dat wij het licht van de lamp van het Evangelie recht in het aangezicht laten schijnen van die dwalingen en verdorvenheden, hetzij in beginsel of in praktijk, die zich in het land of de plaats waarin wij leven beginnen te verbreiden. Vele verderfelijke en zielverwoestende dwalingen verspreiden zich uit onze kweekscholen, voornamelijk uit die, welke hier dichtbij is.

Nu ik weet geen betere weg om hun afvalligheid te voorkomen, dan ze zo spoedig mogelijk tot het licht van het Woord te brengen; want gelijk de roofvogels en de roofdieren in hun holen kruipen, wanneer het licht van de zon zich over het gelaat van het aardrijk verspreidt, zo verdwijnt alle dwaling en verderf, in beginsel en praktijk, voor het licht van het Woord.

*Doch ik zal nu nog een enkel woord spreken tot het volk, dat onder het opzicht is van de dienaar van Christus, die nu onder u geplant en bevestigd is.*

De tijd zal mij niet toelaten met de gebruikmaking van de leer, die ik behandelde, voort te gaan, daarom zal ik voor ditmaal sluiten met twee of drie raadgevingen, hoe u zich hebt te gedragen met betrekking tot uw leraar, die de lamp van Gods Gezalfde voor u uit draagt.

1. Gedenkt, dat er een verbond is tussen u en hem. Gelijk hij zich verbonden heeft al de delen van het ambt van de bediening tegenover u te vervullen, zo hebt u zich van uw zijde verbonden al de plichten te vervullen, die het Woord van God en de wetten van de Koning van Sion van u tegenover hem vereisen. Niet alleen de verbonden tussen God en de mens, maar ook de verbonden tussen mensen onderling zijn vertrouwelijke dingen, en God neemt de schending daarvan zeer kwalijk, gelijk u zien kunt in Ezech. 17. Het staat u nu niet vrij zijn bediening op te geven en te verlaten, of hem de rug toe te keren, vooral niet door terug te keren tot de bedorven kerk van welke u en ik ons hebben afgescheiden.

2. Opdat u mag beantwoorden aan de overeenkomst van deze dag tussen u en hem, raad ik u, dat u zorgvuldig en vlijtig zijn bediening waarneemt, in het bijzonder de openbare prediking van het Woord, de uitdeling van de bondzegelen, de catechisaties en de onderwijzingen bij het huisbezoek. Gedenkt wanneer u het Woord gaat horen, dat het Woord dat u hoort u zal vasthouden, en op het leven of de dood van u onsterfelijke zielen zal uitlopen; en wat zal de hele wereld een mens baten als hij zijn ziel verliest? Neemt ze dan vlijtig waar, neigt uw oren, hoort, opdat uw zielen leven, en het verbond met u mag gemaakt en bevestigd worden.



3. Mengt het woord, dat u uw leraar hoort prediken, met het geloof. Ontvangt zijn boodschap en neemt zijn Meester, Gods Gezalfde, aan. Wij lezen (Hebr. 4:2), dat het Woord van de prediking sommigen geen nut deed, omdat het met het geloof niet gemengd was in degenen, die het gehoord hebben. Laat uw leraar geen reden hebben om die klacht tegen u op te heffen: Wie heeft mijn prediking geloofd? En aan wie is de arm des Heeren geopenbaard? Hij komt een Heiland en Meester aanbieden, om u van zonde en toorn te verlossen. O wacht u, dat u het aangeboden middel niet verwerpt, want dat doende veracht u Gods heraut of boodschapper, en Hem, Die hem gezonder heeft. Wanneer Christus Zijn discipelen uitzendt om het Evangelie te prediken, zegt Hij: "Wie u verwerpt, die verwerpt Mij; en wie Mij verwerpt, die verwerpt Degene, Die Mij gezonden heeft."

4. Ik raad u, dat u uw leraar en ouderlingen onderworpen bent in de bediening van de sleutel van de tucht, want zij zijn in de Naam van Christus daartoe aangesteld, om een wezenlijk hof van Christus te zijn. Dit wordt uitdrukkelijk, door God geboden: (Hebr. 13:7 en 17) "Gedenkt uw voorgangers, die u het Woord Gods gesproken hebben, en volgt hun geloof na, aanschouwende de uitkomst van hun wandeling. Zijt uw voorgangers gehoorzaam en zijt hun onderdanig. Want zij waken voor uw zielen, als die rekenschap geven zullen, opdat zij dat doen mogen met vreugde en niet al zuchtende. Want dat is u niet nuttig." Gehoorzaamheid in de Heere is die onmisbare plicht van het volk tegenover hen, aan wie de sleutelen van het koninkrijk der hemelen zijn opgedragen; "want wat zij op de aarde binden zullen, zal in de hemel gebonden wezen, en al wat zij op de aarde ontbinden zullen zal in de hemel ontbonden wezen" (Matth. 18:18).

5. Ik raad u, dat u veel bidt voor uw leraar, die tot u gekomen is, om de lamp van het Evangelie onder u te dragen. De apostel zegt tot de Hebreëen: "Broeders, bidt voor ons."

Vraagt u: *Waarom moeten wij bidden?*

Dan is mijn antwoord: Bidt, dat de ziel van uw leraar dagelijks ververst wordt met de olie van Gods Gezalfde, opdat de lamp helder mag blijven branden, en hij dagelijks tot u mag uitgaan in de betoning des Geestes en der kracht; en dat hij, als een Schriftgeleerde, die onderwezen is in de verborgenheden van het koninkrijk der hemelen, nieuwe en oude dingen mag voortbrengen tot stichting en opbouw van u zielen. Bidt, dat God hem de deur des Woords opent om te spreken de verborgenheden van het Evangelie, opdat hij mag weiden in de kracht des Heeren en in de hoogheid van de Naam des Heeren, Zijn Gods. O bidt, dat hij niet alleen toegerust wordt, maar dat hij ook gezegend mag worden om voorspoedig te zijn in zijn werk; want al plant Paulus, en al is het, dat Apollos nat maakt, toch zal hun bediening niets uitwerken als God de wasdom niet geeft. Bidt, dat God hem verstand moge geven, om zielen te winnen, en dat zijn Meester hem mag besturen, om het net van het Evangelie zo uit te werpen, dat een menigte van zielen gevangen mogen worden. Bidt, dat hij "gesteld mag worden tot een scherpe nieuwe dorsslede, die scherpe pinnen heeft, opdat hij bergen mag dorsen en vermalen, en heuvelen stellen gelijk kaf" (Jes. 41:15).

6. Ik zal u nog een raad geven, opdat de lampdrager van God onder u bemoedigd mag worden.

Vraagt u: *Hoe zullen wij hem bemoedigen?*

Dan antwoord ik:

- (1) Door, zoals ik reeds gezegd heb, zijn Meester en zijn boodschap aan te nemen.
- (2) Door zijn hart en zijn handen te versterken in zijn werk van prediken en getuigen, voornamelijk in deze tijd, nu er zoveel tegenpartijders zijn, en zoveel pijlen van smaad en lasten naar hem geworpen zullen worden.
- (3) Door "de enigheid des Geestes in de band des vredes" onder u te bewaren. Onenigheden, verdeeldheden en verbitteringen onder een volk breken het hart van een dienaar van het

Evangelie des vredes, terwijl het hem een sterke vertroosting is, als hij ziet, dat zij één van hart en weg in de Heere zijn.

- (4) Door te zorgen, dat uw leraar voldoende in zijn onderhoud wordt voorzien, en dat er een geschikte plaats is waar u en hij kunnen samenkomen en de ordinanties bijwonen zonder aan de ongemakken van het weer blootgesteld te zijn. Doch ik weet, dat u deze dingen ter harte neemt, en zal daarom daarover niet verder uitweiden.

En nu, mijn broeders, laat mij nu weer het woord van vermaning opvatten. O gedenkt wat een zegen het Evangelie voor het volk is. Het is toch een lamp om de weg te ontdekken, hoe u tot Gods Gezalfde kunt komen, en zo uw zielen als een buit uitdragen. Zij, die de waarde van hun zielen kennen en enig belang stellen in hun zaligheid, kunnen niet anders dan het Evangelie in zijn zuiverheid waarderen boven al hun andere belangen in de wereld; want het is "begeerlijker dan goud, ja dan veel fijn goud; en zoeter dan honig en honigzeem."

Behalve hetgeen reeds in het leerstellig gedeelte gezegd is, zou ik nog enige andere beweeggronden kunnen voorstellen om uw achting op te wekken voor het heerlijk Evangelie.

1. De lamp van het Evangelie doet de mensen zien waar zij zijn, en hoever zij van God zijn afgeweken; hoe dicht zij bij hun uiterste verwoesting zijn, evenals de verloren zoon in een ver land, zonder God, zonder hoop, zonder hulp, zonder licht, zonder leven, zonder dat een oog medelijden met ons heeft, of een hand uitgestrekt wordt om ons te helpen, ver weg in een staat van duisternis, vijandschap, elk ogenblik toorn en veroordeling onderworpen, ja zijnde reeds veroordeeld.
2. De lamp van het Evangelie ontdekt een Heiland en een Meester (Jes. 19:20), Die "machtig is volkomen zalig te maken. Ik heb hulp besteld bij een Held; Ik heb een Verkorene uit het volk verhoogd. Ik heb David Mijn Knecht gevonden; met Mijn heilige olie heb Ik Hem gezalfd" (Psalm 89:20, 21.)
3. Bij het licht van deze lamp kan de zondaar zien, dat er verzoening gevonden is, opdat hij in het verderf niet nederdale, namelijk het bloed van Jezus, die offerande van een liefelijke reuk, waardoor de toorn van een vertoornde God is afgewend.
4. Bij deze lamp kunnen wij zien, dat een toornige God verzoend is en verklaart, dat Hij een God des vredes is, en dat grimmigheid bij Hem niet is. Hier kunnen wij zien, dat de witte vlag en de olijftak des vredes is opgestoken, en de Heere zegt: (Jes. 57:19) "Ik schep de vrucht der lippen, vrede, vrede, dengenen die ver zijn, en dengenen die nabij zijn, en, Ik zal ze genezen."
5. Bij het licht van deze lamp worden zondaren, die door de val van Adam bedelaars en bankroetiers zijn geworden, tot een mijn van onnaspeurlijke rijkdommen geleid, waarop zij de hand mogen leggen, en die zij zich mogen toe-eigenen zonder diefstal te plegen, of verkeerd te handelen. "Mij", zegt Paulus, "de allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen de onnaspeurlijke rijkdom van Christus" (Ef. 3:8). De roepstem van het Evangelie is: "Ik raad u, dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden."
6. Door deze evangelielamp kunnen wij zien, dat een huis van barmhartigheid opgericht en geopend is, en dat allerlei leeftocht in overvloed gereed is voor de armen, de kreupelen, de verdorden en de lammen. (Psalm 89:3) "Ik heb gezegd: Uw goedertierenheid zal eeuwiglijk gebouwd worden." (Spr. 9:1–5) "De opperste wijsheid heeft haar huis gebouwd; zij heeft haar slachtvee geslacht, zij heeft haar wijn gemengd, ook heeft zij haar tafel toegericht. Zij heeft haar dienstmaagden uitgezonden; zij nodigt op de tinnen van de hoogten der stad: Wie is slecht? Hij kere zich herwaarts; tot de verstandeloze zegt zij: Komt, eet van mijn brood, en drinkt van de wijn, die ik gemengd heb" (Jes. 25:6) "En de Heere der heirscharen

zal op deze berg allen volken een vette maaltijd bereiden, een maaltijd van reine wijn, van vet vol merg, van reine wijnen, die gezuiverd zijn."

7. Bij het licht van deze lamp kunnen wij zien, dat niet alleen spijze, maar ook het geneesmiddel bereid is voor de zieke ziel, die op het punt is van om te komen wegens haar wonden en melaatsheid Hier zult u zien, dat er balsem in Gilead is, en een Heelmeester aldaar. Hier zult u zien, dat een blik op de tegenbeeldige koperen slang het venijn van de oude slang in zijn doorwerking stuit, en het kwaad daarvan voorkomt. Hier kunt u zien de "Boom des levens, voortbrengende twaalf vruchten, van maand tot maand gevend Zijn vrucht, en de bladeren des booms zijnde tot genezing der heidenen."
8. Door deze lamp kunnen wij de Steenrots zien, die Israël door de woestijn naar Kanaän volgde: u kunt de kloven van de Steenrots zien, die gemaakt wren door de roede van Gods toorn; u kunt het levend water zien, dat mild vloeit uit de geslagen Steenrots, en het geroep horen: "Wie wil, die kome, en drinke van het water des levens om niet." U kunt zien, dat de Steenrots een schaduw heeft, om de vermoeide reiziger op de weg naar de heerlijkheid te verkwikken: u kunt zien hoe Gods duiven in de kloven van de Steenrots verblijven, in het verborgene van een steile plaats.
9. Bij het licht van deze lamp kunt u de koets zien en vinden, die gemaakt is van het hout van Libanon, met haar vloer van goud, gehemelte van purper, en bespreid met de liefde van de dochteren Jeruzalems. Ik versta daardoor het verbond der genade en der belofte, dat eeuwig wel geordineerd en bewaard is. Het Evangelie doet u zien, dat u vrije toegang hebt tot deze wegen des heils, waarin u door alle gevaren heen veilig naar de heerlijkheid kunt rijden. (Jes. 56:5-7) "Want alzo zegt de Heere tot hen, die vasthouden aan Mijn verbond: Ik zal hun ook in Mijn huis en binnen Mijn muren een plaats en een naam geven, beter dan der zonen en dan der dochteren; een eeuwige naam zal Ik een ieder van hen geven, die niet uitgeroeid zal worden. Die zal Ik ook brengen tot Mijn heiligen berg, en Ik zal ze verheugen in Mijn bedehuis."
10. Bij deze lamp kunnen wij zien, dat er een ladder is, die van de aarde tot de hemel reikt, waarlangs wij mogen toegaan tot die hemel van de heerlijkheid daar wij uit gevallen zijn, toen wij het eerste verbond in Adam hebben verbroken. Hier is een verse en levende weg tot het heiligdom.
11. Hier kunt u zien, dat er een Vrijstad is, waarheen u mag vluchten om de bloedwreker te ontkomen.
12. Hier zult u de ware Ark vinden, waarin u van de zondvloed zult behouden worden.
13. Hier kunt u zien dat er binnenkameren zijn, om u in de dag van de toorn te verbergen, totdat de gramschap overga.
14. Hier ontdekken wij door deze lamp een bevestigd testament, dat ons verzekert van de erfenis van het eeuwige leven, dat in de eerste Adam verloren werd, en van veel meer dan wij verloren hebben. Hier kunnen wij vinden, dat onze God zegt: "Ik ben de Heere uw God" hetwelk meer is dan ooit een oor gehoord, of een oog gezien heeft, of in het hart van de mens is opgekomen.

Zo ziet u welke grote, heerlijke en heilzame dingen het licht van de lamp van het Evangelie ontdekt. En bewijzen deze alle niet duidelijk, dat het bevoorrechte mensen zijn, voor wie de evangelielamp haar licht geeft, en onder wie zij is toegericht? Het was niet zonder grond, dat de Psalmist op het gezicht van deze dingen uitriep: (Psalm 89:16) "Welgelukzalig is het volk, hetwelk het geklank kent; o Heere, zij zullen in het licht Uws aanschijns wandelen."

Ik zal sluiten met u een gedeelte uit de Schrift voor te lezen, dat een reeks noodzakelijke plichten bevat tegenover uzelf, uw leraar, uw ouderlingen en elkaar, (1 Thess. 5:12-28) "En wij bidden u, broeders, erkent degenen, die onder u arbeiden, en uw voorstanders zijn in den Heere, en u vermanen; en acht hen zeer veel in liefde, om huns werks wil. Zijt vreedzaam onder

elkander. En wij bidden u, broeders, vermaant de ongeregelden, vertroost de kleinmoedigen, ondersteunt de zwakken, zijt lankmoedig jegens allen. Ziet, dat niemand kwaad voor kwaad iemand vergelde; maar jaagt allen tijd het goede na, zo jegens elkander als jegens allen. Verblijdt u te allen tijd. Bidt zonder ophouden. Dankt God in alles; want dit is de wil van God in Christus Jezus over u. Blust den Geest niet uit. Veracht de profetieën niet. Beproeft alle dingen; behoudt het goede. Onthoudt u van allen schijn des kwaads. En de God des vredes Zelf heilige u geheel en al; en uw geheel oprechte geest, en ziel, en lichaam worde onberispelijk bewaard in de toekomst van onzen Heere Jezus Christus. Broeders, bidt voor ons. De genade van onzen Heere Jezus Christus zij met ulieden." Amen.